

Bata Mária

BIBLIAÓRÁK

8. RÉSZ
LÓT, IZSÁK, JÁKÓB

Lót, Izsák, Jákób

Lót, Ábrahám unokaöccse volt. Isten amikor szólt, hogy hagyja el a házát a családjával együtt, akkor Lótot is magával vitte, de idővel a fiatal férfi különvált nagybátyjától és Szodomában telepedett le, mert a pásztorok nem jöttek ki egymással. A bűn egyre jobban elszaporodott a földön, különösen Szodoma és Gomora érintett ebben. Úgy tűnik, időnként a problémák gyorsabbak mint a hitünk. Isten lejött a földre két angyal társaságában Ábrahámhoz, majd később elindultak Szodoma felé, hogy elpusztuljon a város. Olvastuk, hogy három angyal jelent meg Ábrahámnál aznap, egyikük azonban maga a Hatalmas Isten - Jézus Krisztus volt. Ábrahám közvetlenül beszélgetett Jézussal. Honnan tudom, hogy Ő volt az? Mert Istent soha senki nem látta, de azt ne felejtse el, Ők hárman egyek. Isten azt mondta: **Eltitkoljam-e én Ábrahámotól, amit tenni akarok? 1Móz. 18:17.** Isten, akivel szövetségre lépett, annak kinyilatkoztatja a szándékát. Időben nekünk is elmondja, ahogy a prófétáin keresztül is kijelentette. Ma a Szellemén keresztül teszi a szívünkbe. Szellemből, szellemben. Szívből, szívbe jelenti ki akaratát.

Mondta azután az Úr: Mert Szodomának és Gomorának kiáltása megsokasodott, és mert az ő bűnük felettébb megnehezedett: Alámegyek azért és meglátom, vajon teljességgel a hozzám felhataltott kiáltás szerint cselekedtek-e vagy nem? Tudni akarom. 1Móz. 18:20-21

Ábrahám is velük tartott, aki útközben alkudozni kezdett az Úrral. A hit embere könyörgött Szodoma lakóiért.

Elfordultak onnan a férfiak, és mentek Szodomába: Ábrahám pedig még az Úr előtt állt. Hozzá járult Ábrahám és mondta: Avagy elveszted-e az igazat is a gonosszal együtt? Talán van ötven igaz abban a városban, avagy elveszted-e, és nem kedvezel-e a helynek az ötven igazért, akik abban vannak? 1Móz. 18:22-24

Ábrahám még ottmaradt az Úrral és azt mondta neki, hogy az igazat is elveszítéd a bűnösökkel együtt? Talán van ott ötven igaz, nekik is meg kell halniuk? Ezzel azt fejezi ki, hogy nem volna igazságos, ha Isten a

bűnösökkel együtt az igazakat is elpusztítaná. Ne felejtjük el, Isten igazságos! Az igazaknak soha nem kell bűnhődniük a bűnösökkel. Ha valaki betör egy házba, akkor csak a bűnözőnek kell felelnie a tetteért, a házban lévőknek nem. Így van ez a hívőkkel és a hitetlenekkel is. Majd így folytatja Ábrahám:

Távol legyen tőled, hogy ilyen dolgot cselekedjél, hogy megöld az igazat a gonosszal, és úgy járjon az igaz mint a gonosz: Távol legyen tőled! Avagy az egész föld bírása nem szolgáltatna-e igazságot? 1Móz. 18:25

Kétszer is megismétli, *távol legyen tőled*, hogy megöld az igazat a nem igazzal. Ez ma is nagyon fontos mondat. Amikor azt tanítják, hogy a nagy nyomorúság idején itt leszünk még keresztények és mi is részesülünk belőle, akkor ezzel is meglehet cáfolni, hogy nem, mert előbb elragad, kimenekít Isten minket igazakat. Sőt még egy bizonyosságom van az Igéből, hogy nem veszünk részt benne:

Ha Szodoma és Gomora városait elhamvasztotta, végromlásra kárhoztatta, például tette azokra nézve, akik istentelenkedni fognak, és ha megszabadította az igaz Lótót, aki az istenteleneknek fajtalanosságban való forgolódása miatt elfáradt. Mert amaz igaz, azok között lakva, a gonosz cselekedeteket látva és hallva, napról-napra gyötri az ő igaz lelkét. Meg tudja szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértésekből, a gonoszokat pedig az ítélet napjára büntetésre fenntartani. 2Pét. 2:6-9

Vajon elpusztítod-e az igazat a bűnössel együtt? - teszi fel a kérdést Ábrahám. Jó a kérdés és a válasz is meg van már. Nem, nem pusztítja el az igazat a nem igazzal. Jézus vére elég az örök élethez. Mit tett Isten az igaz emberrel, mielőtt elpusztította a bűnösöket? Kimenekítette a városból. Aki mást tanít, az azt hirdeti, hogy Isten igazságtalanul jár majd el, és az igazakat a gonoszokkal együtt ítéli meg. Ezzel ellentmondanak az Ige igazságának. Szodoma és Gomora is elpusztult, de az igaz Lót megmaradt a két lányával, kegyelmet kapott. Nem élték át a halált, mert Isten kimenekítette őket időben, - *később rátérünk, hogyan* - ahogy minket, igazakat is kimenekít majd a nagy ítélet előtt.

Talán van ötven igaz abban a városban, avagy elveszted-e, és nem kedvezel-e a helynek az ötven igazért, akik abban vannak?

Isten olyan türelmes hozzánk emberekhez! Ha az egész városban akad mindössze 50 igaz ember, megígéri, hogy nem sújt le az ítélete. Ő nem leli örömét az ítéletben, mint azt sokan hiszik róla. Ő a kegyelem és irgalom Istene, és abban leli örömét. Hiszen egy kevésnyi ember is elég lett volna, hogy az ítéletet ne hajtsa végre. Bűnbánó szívnek viszont kegyelmez az Úr.

Mondta az Úr: Ha talállok Szodomában a városon belül ötven igazat, az egész helynek megkegyelmezek azokért. 1Móz. 18:26

Nem borzasztó, hogy van két hatalmas város és nincs benne ötven megtért ember? Mégis ha van ötven igaz, ötven föld sója, ahogy Jézus mondja, akik jó hatással vannak a környezetükre, akkor életben maradhatna a város. Micsoda fertő lehetett ott, hogy a hatalmas Istennek le kellett jönnie, otthagyni a trónusát és elpusztítani a saját városát, saját teremtményeit, alkotását?! Hiszen minden az Övé, semmink sincsen, minden csak bérbe van adva nekünk.

Felelt Ábrahám, és mondta: Immár merészkedtem szólni az én Uramnak, noha én por és hamu vagyok. Ha az ötven igaznak talán öt híja lesz, elveszted-e az öt miatt az egész várost? Mondta: Nem veszttem el, ha talállok ott negyvenötöt. 1Móz. 18:27-28

Milyen alázattal szól az Úrhoz Ábrahám: én csak por és hamu vagyok. Tudja magáról, hogy ki ő. Sokan sokkal többnek képzelik magukat mint amik, pedig csak por és hamu, semmi más. Ábrahám folytatja az alkudozást. Eleinte ötösével, majd tízesével csökkenti az igazak számát, míg végül eljut tíz igaz emberig. Isten azt ígérte, ha lesz ott tíz igaz, akkor nem pusztul el a város. Döbbenet belegondolni, hogy ekkora városokban még tíz igaz ember sincs. A két angyal megérkezett a városba. Lót ekkor kint ült a város kapujában. Amikor meglátta őket, a saját házába hívta meg őket. Ők elutasították a meghívást mondván, az utcán fognak maradni éjszakára is. Lót, jól ismerte az ottani embereket, így tudta, nincsenek biztonságban, jobb ha a házába mennek aludni. Addig addig

könyörgött nekik, míg ráálltak az angyalok. Amikor már készülődtek lefeküdni, Szodoma férfiai körülvették a házat, ifjak, öregek.

Szólították Lót, mondták neki: Hol vannak a férfiak, akik hozzád jöttek az éjjel? Hozd ki azokat hozzánk, hadd ismerjük őket.

1Móz. 19:5

Hadd ismerjük őket, ezzel szexuális kapcsolatra utaltak. Tombolt a városban a homoszexualitás, az erkölcstelen fertő. Napjainkban ránk is állandó, erős nyomás nehezedik, hogy toleráljuk a gonoszságot, vagy hogyan álljunk ellene. Itt gondolok különösen a férfiakra a sok meztelen női reklámok, plakátok miatt. Az internet tele van ezekkel a reklámokkal. Úton útfélen ezekbe lehet belebotlani. A mai lányok öltözéke is felkelti a férfiak figyelmét. Tehát, van mi ellen menniük. Ha bármit is mer szólni, például a homoszexualitás ellen, azonnal hatalmas a felháborodást vált ki másokból. Már az óvodában is tanítanak arról, hogy a kislányok ne érezzék magukat lányoknak, ha nem érzik annak magukat. Akár a kisfiúk esetében is. Nagy veszélye van ennek, hiszen nekik még nem alakult ki a másságérzetük, de belenevelik 4 éves kortól. Az iskolákban ha beszélsz Jézusról, mint egyetlen Üdvözítőről, akkor kinevetnek vagy elüldöznek. Nagyon Szodoma időszakában élünk. Jézus pedig erre felhívta a figyelmünket. Majd erről később.

Kiment Lót hozzájuk az ajtó elé, és bezárta maga után az ajtót, és monda: Kérlek atyámfiai, ne cselekedjete gonoszságot. Van nekem két lányom, akik még nem ismertek férfit, kihozom azokat hozzátok, és cselekedjete velük amint nektek tetszik, csakhogy ezekkel az emberekkel ne csináljatok semmit, mert az én hajlékom árnyéka alá jöttek. 1Móz. 19:6-8

Lót feláldozta volna két lányát, hogy megvédjen a vendégeit. Én nem tartom nemes gesztusnak ezt. Egy apa ne rendelkezzen a lányai élete felől. Nem veti ki egy apa a lányát a disznók elé, hogy ezzel védjen másokat. Isten olyant nem kért tőle, hogy ajánlja föl leányait a csöcseléknek. Hála az Úrnak, de őket nem is érdekelték a lányai. Nagyobb izgalom volt bennük a férfiak iránt, akik szintén nem értettek egyet az apa döntésével. Kinyúltak érte és bevették a házba, majd bezárták az ajtót.

Elmondták neki, hogy az Isten küldte őket, mert el fogja pusztítani a várost, ők pedig hagyják el amilyen gyorsan csak lehet. Lót odament gyermekeihez, vőihez és könyörögve kérte őket, menjenek velük. Ők azonban kinevették apjukat, mert azt hitték csak tréfál. Lót környezete fertőben, mocsokban, tobzódásban, paráznaságban és mocskos vágyaknak élt, ő viszont megtudta őrizni a szívét Istennek. Sok kísértés vette körül, mégis erős volt. Az Úrnak, Szodoma gonoszsága miatt ki kell öntenie a városra az ítéletét.

Isten soha egyetlen cselekedetében sem igazságtalan, noha sátán ennek ellenére folyamatosan ezt hiteti el az emberekkel. Isten az ő irgalmában vele együtt családját is kimenekítette Szodomából, hogy az ítéletét végre tudja hajtani. Így lesz ez akkor is, amikor az Úr eljön, hogy a nyomorúságos idők előtt kimenekítse az egyházát, minket igazakat. Ő, nem ítéli meg az igazat a nem igazgal együtt, hanem azt teszi, ahogy Szodomában is tette. Az igazat kimenekítette.

Mikor a hajnal feljött, sürgették az angyalok Lótot: Kelj fel, vedd a te feleségedet és jelenlevő két lányodat, hogy el ne vessz a város bűne miatt. Mikor pedig késedelmeskedett, megragadták a férfiak az ő kezét és az ő feleségének kezét és két leánya kezét, az Úrnak iránta való irgalmából, és kivitték őt, és otthagyták a városon kívül. 1Móz. 19:15-16

Az angyalok elkezdik sürgetni Lótot, ő pedig még tétovázik, de azok megfogják a kezüket és kivezetik őket a városból. Ha Isten ítélete jön, nincs idő a gondolkodásra, hezitálásra. Amikor vitték őket kifelé, ezt mondták: Mentsd az életedet! Ne nézz hátra, és ne állj meg sehol a környéken! A hegyre menekülj, különben elpusztulsz! „Ne fordulj vissza!” Nem számít a múlt, ha Isten mást rendel el. Mit mond még Lót?

Mondta Lót nekik: Ne oh Uram! 1Móz. 19,18

“Uram, ne a te akaratod legyen meg, hanem az enyém.” Ismerős ugye? Jézus azt mondta:

Miért mondjátok nekem: Uram, Uram, ha nem teszitek, amit mondok? Luk. 6:46

Tipikus példája, a majd én jobban tudomnak. Hát, ehhez nincs szükség Istenre, ha én jobban tudom mint Ő, hogy nekem mi a jó. Isten mindaddig visszatartotta az ítéletét, amíg Lótot biztonságban nem tudta. Megvárta, amikor alábbadta az alku és akkor jött az ítélete. A földre ma is ítélet vár, de addig azonban nem önti ki Isten az ítéletét, amíg az egyházát biztonságba nem helyezte, vagyis nem viszi haza az Övéit.

Bocsátott az Úr Szodomára és Gomorára kénköves és tüzes esőt az Úrtól az égből, és elsüllyesztette ama városokat, és azt az egész vidéket, és a városok minden lakosait, és a föld növényeit is. Hátra tekintett az ő felesége, és sóbálványnya lett. 1Móz. 19:24-26

Lót felesége kapaszkodott régi dolgaihoz, így elveszítette az életét. Jézus azt mondta: Luk. 17:32-33 Emlékezzetek Lót feleségére! Valaki igyekezik az ő életét megtartani, elveszti azt, és valaki elveszti azt, megeleveníti azt. Ha minden erőddel azon vagy, hogy megtartsd életed, akkor elveszel. Viszont ha Jézusért feladsz mindent, akkor megmented az életedet. Később olvashatsz arról, hogy Lót lányaira mennyire kihatott a Szodomai bűnös élet, az erkölcsi romlottság. Apjukat leitaták és ágyba bújtak vele, majd mind a két lány, szült neki gyermeket. Egyik fiút Moábnak hívták, ő a mai Moábiták ősatyja, míg a másik fiú pedig Ben-Aminak, ő lett az ammónitáké. Később Jézus nemzetségtáblázatában lesz ez fontos.

Izsák:

Ezek után történt, hogy Isten próbára tette Ábrahámot. Isten nem kísért senkit, de próbára tesz és azzal megmutathatja nekünk, mennyit tudunk, mennyi mindent értünk, és meddig jutottunk a fejlődésünkben.

Mondta: Vedd a te fiadat, a te egyetlenegyedet, akit szeretsz, Izsákot, és menj el Mórijának földjére, és áldozd meg ott égő áldozatul a hegyek közül egyen, amelyet mondok neked. 1Móz. 22:2

Vedd a te fiadat, ama te egyetlenegyedet, akit szeretsz. Isten nem ismeri el Ábrahám elsőszülött fiát? Bizony nem ismeri el a test cselekedeteit. Izmael pedig úgy fogant Hágártól a szolgától. Izsák pedig az ígért fiú, az egyetlen, akit az apa szeret. A hegyen kell meghalnia áldozatként. Izsák cipelte a fát, ahogy az Úr a keresztet a hegyre, de neki nem kell

meghalnia mint az Úrnak. Ez Jézus előképe volt. Isten is csak Jézust ismeri el, de rajta keresztül minket is fiává fogad. Ő az én szerelmes Fiam, akiben gyönyörködöm. Mondja Isten a Jordán folyónál.

Ézsaú és Jákób:

Ábrahám fia Izsák, feleségül veszi Rebekát, amikor negyven éves volt. Iker fiaik születtek, Ézsaú és Jákób. Ézsaú, eladta az elsőszülöttségi jogát egy tál lencséért, amit csellel meg is szerez magának.

Jákób egyszer valami főzeléket főzött, és Ézsaú megjött fáradtan a mezőről. Mondta Ézsaú Jákóbnak: Engedd, hogy ehessem a veres ételből, mert fáradt vagyok. Jákób pedig mondta: Add el hát nekem azonnal a te elsőszülöttségedet. Mondta Ézsaú: Én halni járok, mire való hát nekem az én elsőszülöttségem? Mondta Jákób: Esküdj meg nekem azonnal, és megesküdött neki és eladta az ő elsőszülöttségét Jákóbnak. Akkor Jákób adott Ézsaúnak kenyeret, és főtt lencsét, és evett és ivott, és felkelt és elment. Így vette meg Ézsaú az elsőszülöttségét. 1Móz 25:29-34

Amikor Ézsaú a mezőről fáradtan hazatér, enni kért az elkészített ételből, Jákób azt mondta neki, hogy adok, de csak az elsőszülöttségedért cserébe. Bármilyen más mondhatott volna neki cserébe, de ő valamiért mégis fontosnak tartotta ezt a jogot. Lehet, hogy már jó ideje pályázott rá és most alkalmas lett az idő. Mi ez az elsőszülött jog, hogy Jákóbnak ennyire fontos volt? Mivel járhatott ez? Miről mondott le olyan könnyedén, egy tál lencséért Ézsaú? Talán annyira szerette a lencsefőzeléket, hogy akár a jogairól is lemond érte? Nem hinném. A legkorábban született fiúgyermek számára biztosított bizonyos előjogokat a többi, később született testvéreivel szemben. Pl. Amikor a családfő távol volt az otthonától, akkor rá volt bízva a ház, a gazdaság stb. Tehát, teljes hatalmi joggal rendelkezett, és azzal átvette az apja helyét egy időre. Ő felelt mindenért. Sőt, az elsőszülöttet dupla rész illette meg a családi vagyonból, amikor az apa felosztotta azt gyermekei között, vagy netán meghalt, kétszer annyi rész járt az örökségből, mint bármelyik testvérének. Ő mutatta be a hálaáldozatokat, a bűnért való áldozatokat, és engesztelést kért Istentől a családjá részére. Tehát, nagy kiváltság volt ez, hiszen ő képviselte a családját Isten előtt is. Ézsaú Jákób megölését tervezi ezmiatt, de később helyre áll a kapcsolatuk. Ámen.